

MÁLTA : 20202 augusztus 7-12

Málta Európa és Afrika között elhelyezkedő kis ország, ami 3 nagy szigetből áll és amit a Földközi-tenger vesz körül. Két hivatalos nyelve van, az angol és a máltai, ami olyan volt számomra, mint az arab, angol, francia és olasz nyelvek keveréke. Az emberek kedvesek, türelmesek és segítőkészek a szigeten.

Nyáron nagyon meleg van, a magas páratartalom és a forró szél miatt a 35 fokos levegő hőmérsékletet 45-nek érzi az ember.

Választott kurzus: Creativity and Motivation in the Classroom with Teacher Language Development (Easy Language School, Malta)

1.nap: ÉRKEZÉS és a MEDITERRANEO tengeri park

Ma reggel 4 órakor álmosan indultam a repülőtérré és időben, 9 órakor már meg is érkeztem Máltára. Mivel az egész nap előttem állt, így elindultam a sziget másik felére, egy kisvárosba Caghaquba, a Mediterraneo tengeri parkba. Először a delfinbemutatót néztem végig, ahol a gondozók megismertették a közönséggel azt, hogy mi a teendő egy partra vetett delfin esetében, illetve, hogy mi történik, ha a tengert és annak élővilágát szennyezzük. Ezután következett az oroszlánfóka show, itt is rengeteg új

ismerettel lettem gazdagabb. Végül szemtanúja lehettem annak is, hogy milyen intelligens tud lenni egy arapapagáj és milyen tehetsége van ahhoz, hogy az „itt a piros hol a piros” játékban a három csésze alatt elsőre megtalálja a jutalomfalatját. Oda-vissza a buszút 1-1 órát vett igénybe így Málta egész keleti partját megcsodálhattam és megismerkedhettem a máltai nyelvvel is. Este egy helyi étteremben vacsoráztam és közben nézhettem a „FESTA”-t is, azt a vallási ünnepet, amelyet Vallettában Szent Dominik tiszteletére rendeztek, zenekarral, énekkel, petárdákkal és tűzijátékkal. Egy kicsit korábban mentem aludni, hogy friss legyek a másnapi tanfolyamra.

2. nap: MÁLTA STRANDJAI

Az iskola minden nap 8:30-kor kezdődött és fél kettőig tartott. Alan Marsh a tanárunk, aki 30 éve tanítja a nyelvet illetve pedagógusoknak tart módszertani továbbképzéseket és jelenleg a „Malta Association of Teachers of English as a Foreign Language” elnöke is.

A mai napon, az angol nyelven való beszélgetésen volt a hangsúly, hogyan tudjuk szókincsünket

fejleszteni és milyen módszerekkel bírjuk szóra a gyerekeket angolul. Még a hétvégén össze kellett állítani egy olyan, hat képből álló montázst, ami rólunk szól és ez alapján a többieknek ki kellett találni miért azokat a képeket választottuk. Képleírással folytattuk, ahol a tanuló pár egyik tagja mondta mi van a kivetített képen, a másik pedig a táblának háttal lerajzolta a mondottakat. Az elkészült kép alapján kérdéseket kellett feltenni és majd csak ezután következett a képhez kapcsolódott szöveg, ami angol nyelvtannal kapcsolatos szavakat tartalmazott (melléknév és határozószó). Ezután az egyik népszerű Ed Sheeren dalt dolgoztuk fel különböző kreatív és nagyon érdekes feladatok segítségével. Alan bemutatta nekünk, pedagógusoknak azt, hogy egy szöveget, illetve éneket milyen színes és sokféle feladat használatával lehet úgy feldolgozni, hogy mind a négy készségünket a lehető legjobban fejleszthessük. A nap második részében Caroline Graham Jazz Chant könyvét mutatta be és azt is, hogyan lehet egy mondókát felhasználni a tanórán úgy, hogy élvezetes legyen a diákoknak, ugyanakkor akár nyelvtani, akár lexikai extra tudáshoz is jussanak a gyerekek. Motiváló volt a mai napban az, hogy a feladatokat egy valós ember, egy brit énekes szerelmi történetén keresztül mutatta be. (James Bourne a BUSTED együttes tagjáról van szó)

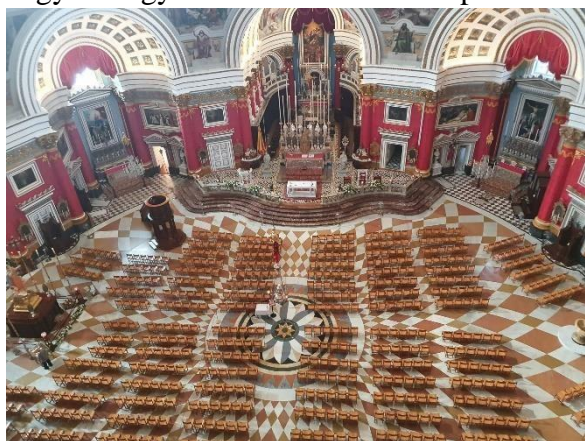

Miután visszamentem a szállásra, a nagy meleg miatt vállaltam, hogy egy kicsit többet utazom a sziget nyugati részére, ahol két strandon is megmártózhattam a tengerben. Az első a Golden Bay Beach volt, ami Málta egyik legnépszerűbb, folyamatosan mélyülő strandja. Miután itt úsztam egy jót a 28 fokos tengerben, elindultam a tőle pár percre lévő Trueffához egy olyan úton, ahol a part nagy részét beláthattam a magasból. A Trueffa

Málta legszebb, szintén homokos strandja, türkizkék, majdnem átlátszó vize van, de ha ott akarunk bemenni a vízbe, legalább 120 lépcsőn kell lesétálni. Este, miután visszaértem a szállásomra, elindultam körülnézni Valettában, ami az esti fények mellett is csodálatos élményt nyújt. A szigeten 8-9 óra körül kezdődik az élet igazán, a hangulatos kis vendéglők sora mellett, vidám fiatalok és mosolygó idősebbek lepik el az utcákat.

3.nap: MOSTA

A mai reggelen is napsütésre és kánikulára ébredtem. Boldogan indultam el a szállástól 10 percre található nyelviskolába, ahol már ismerős arcokkal találkoztam. A második napon bemelegítésképpen újra egy beszélgetős gyakorlattal kezdtünk, ami a saját életünkkel volt kapcsolatos például: Have you ever...?, de ellentétben az előző nappal, utána nyelvtani és szókincs fejlesztő feladatokat csináltunk, amelyekben a Mary Celeste hajó történetét dolgoztuk fel. Alan felolvasott egy szöveget a témával kapcsolatosan és nekünk emlékezetből kellett leírni, hogy miről szólt. Majd egy kissé megváltoztatott szöveget is felolvasott, amiben az eredeti verzióhoz képest tíz darab eltérés volt hallható. Nekünk kellett megtalálni ezeket, majd összevetni a csoportunkkal. Belerejtett alliterációt és rímeket is, ezzel gyarapítva szókincsünket is. Temérdek olyan szót illetve kifejezést is tanított, amely a mindennapi angolban egyre többet fordul elő, de mégsem tanítják sok helyen. A délelőttünk emiatt számos játékkal volt tarkítva, illetve olyan trükkös feladatokkal is készült, hogy nem volt idő unatkozni, sőt olyan feladatokat is csempészett bele a mai napba, amely felcsigázta kíváncsiságunkat, nem hagyta, hogy leeresszünk és ezáltal nagyon-nagyon élveztük ezt a napot is. A második etapban arról beszélt, hogy egy

szöveghallgatással milyen sokféleképpen tudjuk a gyerekek figyelmét lekötöni, mint például rajzolás vagy fütyülős diktálás (egy-egy szó helyett a tanár fütyül és a gyerekeknek kell bekiabálni a helyes szót).

A mai napi képzés végeztével délután sem maradtam a szálloda négy fala között, inkább elindultam hajózni. Elmentem a vallettai kikötőhöz, ahonnan komppal átmentem Sliemaba, majd onnan busszal

Mostába. Itt megnéztem a „Rotundát” amire a helyiek zarándokhelyként tekintenek. Ennek az az oka, hogy amikor a németek a II. Világháborúban megtámadták Máltát, egy bomba a templom kupoláján keresztül csapódott be az épületbe. Ekkor több mint 300 ember tartózkodott a szentélyben az esti misén. Mivel a bomba nem robbant fel, így ezt a háborzongató eseményt „Mosta csodájaként” is emlegetik. Az a pont, ahol becsapódott a kupolába, a mai napig látható a mennyezeten illetve ma is lehet látni a bombáról egy replikát a sekrestyében. A templom alatt egy bunkert is építettek a II. világháborúban, amit jelenleg kiállító teremként használnak. Miután itt végeztem, sok-sok új ismerettel gazdagodva elindultam haza, ami nem volt a legegyszerűbb az aznap éppen Mostában tartott Festa miatt.

4.nap: SLIEMA és HAJÓZÁS

Ma egy újabb beszédfejlesztő gyakorlattal indítottuk a napot. Mindenki kapott négy gémkapcsot majd keresni kellett egy párt és bármiről lehetett beszélgetni, de nem lehetett kimondani azt a két szót, hogy 'igen' vagy 'nem'. Ha ez mégis kicsúszott valakinek a száján, akkor a beszélgetőtársnak egy gémkapcsot kellett adni. Az öt perces bemelegítés alatt legalább nyolcszor cseréltünk

párt és a végén volt, akinek egy maradt, de volt, akinek hét gémkapcsa is összegyűlt. Első hallásra könnyűnek tűnik a feladat, viszont a gyakorlatban nagyon nagy odafigyeléssel lehetett csak zálogadás nélkül megúszni. Ezután egy hallásfejlesztő feladattal folytattuk. Alan felolvasott két mondatot Nelson Mandela egyik beszédéből és senki nem jegyzetelhetett. Miután befejezte, leírhattuk a hallottakat majd azokat csoportokban megbeszéltük. Minden egyes hallgató másként emlékezett a szövegre, így a tanár újra felolvasta azt és mi most sem jegyzetelhettünk. Megint átbeszéltük a csoporttal és csak ekkor sikerült mindenkinek helyesen leírni a két mondatot. Amellett, hogy a tanár bemutatta, hogy nem elég egyszer meghallgatni a szöveget arra is felhívta a figyelmet, hogy nyelvtani és szókincs fejlesztő feladatként is használhatunk ilyen típusú feladatot, csak ki kell találni a megfelelő mondatokat illetve keresni az adott nyelvtani részhez illő idézeteket. Shakespeare Rómeó és Júlia történetével folytattuk a napot majd később nekünk is írni kellett egy verset. Ezt követte egy szünet, amelyben a csoport tagjait az iskola meghívta egy pizzázásra. Sokat nevetgélve és beszélgetve konstatáltuk, hogy Máltán még a pizza is nagyon finom. Teli hassal ugrottunk neki a következő feladatnak, amelyben képek segítségével kellett elmondani egy történetet. Ez egy szuper feladat a nyelvtan és szókincs gyakorlására. A történetet több részben vettük, mivel több nyelvtani részt használtunk fel az órán. Mivel a csoport koncentrációja már lanyhult, így Alan bemutatva azt hogyan tereli vissza a tanulók figyelmét, hirtelen egy vicces kvízt csináltatott végig velünk. A nap zárásaként az összetett melléknevekkel foglalkoztunk, ezen belül is az emberi tulajdonságokkal. Az utolsó feladatban mindenkinek választania kellett egy karaktert keresztnévvel, vezetéknevvel, életkorral, foglalkozással és lakhellyel. Két sorban ültünk egymással szemben és bemutatkoztunk a választott karakterünkkel, illetve harminc másodpercenként extra kérdések alapján kellett tovább vinni a beszélgetést. Amikor megszólalt a csengő, egy székkal arrébb kellett ülnünk, hogy az új párunkkal is ugyanígy beszélgethessünk.

Délután átmentem Sliemába, ahol egy városnéző hajóval megcsodálhattam Málta három egymás mellett található, nevezetes városát és a tengerről élvezhettem azok látványát. Szerencsére nem kellett csalódnom ebben a programban sem, mivel abszolút azt nyújtotta, amit elképzeltem, talán az előzetes várakozásomnál kicsit többet is. Számtalan kis hajóval, egy hatalmas óceánjáróval illetve megannyi yachttal találkoztam, az egyik közülük egy éppen a szigeten tartózkodó szaud-arábiai hercegé volt. Miután leszálltam a hajóról elindultam

egy kis városnézésre Sliemába, ami ugyanolyan gyönyörű város, mint Valetta, azzal a kivétellel, hogy itt szemmel láthatóan több hajó horgonyzott.

5.nap: BLUE GROTTA

A szokásos napi munkára hangolódást egy olyan feladattal kezdtük, amiben Alan minden ember hátára feltett egy olyan kis cetlit, amin egy ismert ember neve állt. Körbe kellett mennünk a teremben és eldöntendő kérdéseket kellett feltenni társainknak a hátunkon látható hírességgel kapcsolatban, amire ők csak igennel és nemmel válaszolhattak. Pár kérdésből ki kellett találnunk, hogy kik vagyunk. Ezután színes és kreatív szókincsfejlesztő feladatokkal folytattuk az órát, amelyben a tegnapi naphoz hasonlóan, újabb, az angol nyelvben gyakran előforduló kifejezések kaptak szerepet. A nap nagyobb részében Alan megmutatta azt, hogy akár csak két mondatból hogyan lehet felépíteni nyelvtani, illetve szókincs feladatokat. Az általa használt nyelvtan az egyszerű múlt és

Present Perfect igeidők különbsége volt, illetve a FOR és SINCE használata. A nap végén az „ALIVE LISTENING”-gel foglalkoztunk, azzal, hogy mennyire hatékonyabb az, ha a tanár olvassa-adja elő gesztikulálással, arc mimikával, hangutánzással a szöveget, nem csak egyszerűen egy CD-ről hallgatják a gyerekek. Annyira lekötötte a figyelmünket az, ahogy Alan előadta az egyik történetet, hogy a végén mindenki elhitte, hogy valóban találkozott egy halott szellemével. Megdöbbentően érdekesebb, kreatívabb és a gyerekek

számára is vonzóbb, ha mi is ezt a technikát használjuk. Azonban nem elégedett meg annyival, hogy meghallgattuk őt, nekünk is elő kellett adni egy történetet úgy, hogy az előre meg volt írva. Vázlatosan kijegyzetelhetjük a sztorit, kaptunk 5 percet a memorizálásra és olyan élethűen kellett elmesélni, ahogy a tanárunk is tette.

A mai napon az iskola által szervezett programon vettem részt, ami egy kicsit rendhagyóbb volt a többi délutánomhoz képest. Csak a mi csoportunk egy külön kis busszal utazott a Blue Grotto-hoz. Mikor odaértünk, rögtön csónakokba szálltunk és elindultunk a *Kék Barlang* felé. Türkizkék tengeren szeltük a habokat, a barlanghoz közeledve láttuk a tenger kristálytisza, áttetsző vizét is. Miután visszaértünk a kikötőbe, maradt még 1 óránk, hogy a helyiekkel és a turistákkal együtt, létrákon leereszkedve, megmártózhassunk a tengerben. A nap végén jóleső fáradtsággal fogyasztottam el egy máltai ételkülönlegességet vacsorára.

6.nap: VALETTA és HAZAÉRKEZÉS

Elérkezett az utolsó nap az iskolában. Ez az öt tartalmas és intenzív nap hatalmas élményt nyújtott. Alan egy rendkívül nagy tudású tanár, hihetetlen jó kommunikációval, maximális felkészültséggel és angol humorral. Mindenben segített minket és rengeteg tudást adott át nekünk. Mivel anyukája máltai és apukája angol, így elég jól ismeri az országot, annak történelmét és kultúráját, így mindig belecsempészett az órákba egy-egy érdekes információt a szigetről illetve annak lakóiról. A nyelviskola dolgozói is kedvesen, mosolyogva segítettek minden hivatalos papír beszerzésében, aláírásában. Nagyon szimpatikus, vidám és türelmes emberekkel találkoztam a héten mindenhol, igazi feltöltődés volt ez az elmúlt pár nap. Alan szerint Máltán soha nem esik az eső, de ebben tévedett. Az utolsó napunkon annyira zuhogott iskolába menet, hogy kivétel nélkül mindenki csurom vizesen érkezett meg az órára, ezért 40 perccel később kezdtük a feladatokat. Kítettük a belső ablakpárkányra a cipőinket, illetve aki a suliba hozta már a bőröndjét, mert aznap ment

haza, felajánlotta a törölközőjét, hogy legalább a lábainkat töröljük meg. ☺ A nap végére már majdnem mindenkinek megszáradt a cipője és ruhája.

Az utolsó napon főleg a beszédkészségen volt a hangsúly, „IF” feladattal kezdtük, ha különböző élet szituációkban lennénk, mit csinálnánk. Alan a mai napra vicceket is hozott, de azokat nekünk kellett előadni. Minden pár kapott egy-egy viccet, az egyiknél annak 1. fele, a másikonál a 2. fele volt és nem láthattuk egymás szövegét. Hogyan kellett elmondani? Gesztikulálva, arc mimikákkal, illetve hangutánzással, ami hatalmas nevetésbe torkollott. A nap végén angol szólásokkal kapcsolatos feladatokat csináltunk szóban és írásban is, párat közülük a saját anyanyelvünkön is ugyanúgy fejezünk ki. A hét lezárásaként „HOT SEAT” játékot játszottunk. Az elmúlt 5 napban használt szavak és kifejezések voltak

egyenként kivetítve a táblán. Csoportokat alakítottunk, mindig csak 1 ember ült a táblának háttal és a többi csapattagnak a tanár által mutatott kifejezést kellett elmondani úgy, hogy nem mondhatta ki a kifejezésben szereplő egyik szót sem, illetve pontosan kellett idézni a kivetített kifejezést. Aki legelőször mondta ki a csapat előtt, az feltette a kezét és kapott 1 pontot. 11 alkalommal lehetett próbálkozni, a végén az a csapat nyert, aki a legtöbb pontot szerezte.

Miután elköszöntem Alantól és a csoporttársaimtól, még elmentem megnézni a Szent János Társkatedrális, (St John Co-Cathedral) ami Málta legnagyobb és egyben leghíresebb temploma. Belseje rendkívül gazdag díszekben, a márványpadlóban több száz máltai lovag sírja található. Nem mellesleg világörökség helyszín is. A templom legértékesebb műkincse Caravaggio festménye, a *Keresztelő Szent János lefejezése* a című alkotás.

Ideje volt, hogy elinduljak a repülőtérre. Szomorúan búcsúztam el a szigettől, ahol rengeteg szép élményben volt részem amellet, hogy az iskola és Alan is túlszárnyalta minden elvárásom. Remélem, hogy lesz még lehetőségem visszajönni ebbe a gyönyörű országba!

